

یزد در قرق مدیران کارناבלد

نقدی به روند انتخاب استاندار و شهردار

در صفحه دوم

روایت پرگار از چالش این روزهای توسعه در استان:

توسعه یه‌وری محصول نخبه‌کشی در یزد

■ نخبه پروری، پیش‌نیاز اصلی توسعه‌ی استان است. ■ در تصمیم‌گیری‌ها، نخبگان تصمیم‌ساز نداریم.

■ آسیبهای امروز یزد، ماحصل نبود نخبگان در کنار مدیران تصمیم‌گیر در گذشته است.

■ نخبه‌کشی؛ بستر ساز میدان داری کوتوله‌ها شده است.

■ یزدی‌ها نخبه‌پرور هستند اما به راحتی نخبه‌های خود را راهی شهرهای دیگر می‌کنند.

■ آموزش پرورش علی‌رغم صدرنشینی مکرر کنکور، مجال برای استفاده از این نخبگان تعریف نکرده است.

در صفحه سوم بخوانید

گزارش هفته

گزارشی از یک کارگاه آموزشی:

مهمترین نیاز یزد موقعیت یابی در گردشگری

شورای شهر یزد به دنبال شهردار تکنوکرات

جنجال سفر سفیر بریتانیا به شهر میراث جهانی

دیپلماسی ضعیف آب در استان یزد

اقتصاد تعاونی باز هم گره‌گشا می‌شود

انتقال آب به مرکز ایران به پشتوانه اعتماد مردم

برآوردها نشان می‌دهند که جمعیت ۲/۵ میلیون نفری استان یزد در اقیانوس ۱۴۲۵ به ۲۷۰ میلیون مترمکعب آب نیاز دارند در حالی که با در نظر گرفتن کلیه منابع قابل شرب استان تنها امکان تامین ۱۳۰ میلیون مترمکعب وجود دارد.

پرگار | روابط عمومی گروه پیشگامان

آب
گزارش

کاهش نزولات جوی و افزایش حجم تخلیه آب‌های زیرزمینی در سال‌های اخیر به اندازه‌ای جدی شده است که بحران آب یا همان بی‌آبی روز به روز مشهودتر و ملموس‌تر می‌شود. دکتر رضا اردکانیان وزیر نیرو به تازگی در یادداشتی با تأکید بر این که باید توهم فراوانی آب را کنار بگذاریم افزوده است: «بخش وسیعی از کشور ایران در اقلیم خشک و نیمه‌خشک قرار گرفته و همین امر موجب شده که توسعه به حل «مسئله آب» وابسته باشد.» آری، امروزه یکی از مولفه‌های لازم توسعه جوامع وجود آب است. فلات مرکزی ایران به طور عام و استان کویری یزد به صورت خاص برای بقا و ادامه حیات و حفظ سرمایه‌های خود اعم از اقتصادی، اجتماعی و انسانی نیاز ضروری به انتقال آب آن هم از نوع پایدار دارد. این که در سالیان گذشته برای انتقال آب از سرچشمه‌های کوه‌زنگ چه اقداماتی انجام شده و یا دارد می‌شود در جای خود حایز اهمیت است اما اتفاقات سالیان گذشته نشان داده است که این آب، پایدار نیست! کارشناسان معتقدند انتقال آب از دریای عمان با توجه به شرایط زیست‌محیطی و کیفیت آب آن منطقه در حال حاضر می‌تواند بهترین انتخاب باشد. این امر مورد اتفاق همه مسئولین و مدیران ارشد استان نیز هست. آیت‌الله محمدرضا ناصری در دیدار مدیران گروه تعاونی پیشگامان گفت: باید تلاش کرد تا با مشارکت همگانی مسئله آب یزد حل شود و هرچه سریعتر تخصیص انتقال آب انجام گیرد.

وی با اشاره به اهمیت تامین آب برای تداوم کار و زندگی در فلات مرکزی ایران افزود: با استاندارد نیز این موضوع را مطرح کردم و گفتم حتی اگر لازم است جهت این امر در تهران با وزیر نیرو جلسه‌ای برگزار خواهیم کرد تا این موضوع مهم به نتیجه برسد. محمود زمانی قمی استاندار یزد نیز در نشست شب یزد با موضوع آب گفت: «مطالعات خط دوم انتقال آب و همچنین انتقال آب از دریای عمان نیز در حال پیگیری و زمینه‌سازی است و سازمان برنامه و بودجه کشور اجازه مطالعات بر روی پروژه‌ها را داده است.»

تاسیس تعاونی آب رسانی به مرکز ایران
«شرکت تعاونی آب رسانی فلات مرکزی پارس» در

همین راستا و با تأکید بر ضرورت درک بحران آب و با توجه به عدم وجود بودجه دولتی جهت این امر، با حمایت تعدادی از مدیران صنایع در استان یزد تاسیس و راه‌اندازی شد. مهندس سید محمد احرامیان عضو هیات مدیره شرکت تعاونی آب رسانی فلات مرکزی پارس با تأکید بر اینکه آب برای ادامه کار و سرمایه‌گذاری و اشتغال در مرکز ایران ضروری است به لزوم وجود تیم اجرایی قوی و اتاق فکر قدرتمند اشاره کرده و می‌افزاید: اگر اعتماد مردم جلب شود بخش خصوصی می‌تواند آب را به یزد بیاورد.

دکتر علیرضا طرازی یکی دیگر از اعضای هیات مدیره این شرکت می‌گوید: «برای مشارکت مردم در این طرح مانند قدیم بحث حقایق را مطرح کرده ایم به گونه‌ای که مردم با پرداخت مبلغی به عنوان هزینه مشارکت، مالکیت بخشی از آب انتقالی را کسب می‌کنند.» طرازی تأکید می‌کند: «طبق قانون تعاون مردم در بخشی از این طرح مشارکت خواهند داشت و ضمن انجام یک عمل ضروری برای ادامه حیات، از نظر اقتصادی نیز منتفع خواهند شد.»

نیاز استان یزد به ۲۷۰ میلیون مترمکعب آب در اقیانوس سال ۱۴۲۵

محمد مهدی جوادیان زاده مدیرکل آب منطقه‌ای استان یزد نیز کم‌آبی و بحران آب در فلات مرکزی ایران را یادآور شده و می‌گوید: «استان یزد با متوسط بارش ۸۰ میلیمتر که یک سوم متوسط سالیانه در کشور می‌باشد و میزان آب تجدیدشونده ۷۷۷ میلیون مترمکعب که ۰/۷ درصد آب تجدیدشونده کشور است، یکی از فقیرترین استانهای کشور از لحاظ منابع آبی است. اما سابقه درخشان بازرگانی و صنعتگری، خاک مستعد کشاورزی، منابع گسترده معدنی، میراث عظیم معنوی و فرهنگی در کنار فرهنگ سختکوشی و بهره‌وری فرصت‌های متعدد برای توسعه اجتماعی و صنعتی ایجاد کرده است. آنچه همواره به عنوان یک عامل تحدیدکننده یا در بسیاری اوقات تهدیدکننده توسعه این استان شناخته شده است، مساله آب می‌باشد. در حال حاضر از ۱۰۸۰ میلیون مترمکعب آب که ۹۵ درصد آن از منابع آب زیرزمینی تامین می‌شود، ۸۳ درصد آن در بخش کشاورزی، ۶ درصد در بخش صنعت، معدن و خدمات و ۱۱ درصد در

ایران اشاره می‌کند و می‌گوید: «در صورت نبود آب مهاجرت جمعیتی از این مناطق کاملاً متصور است.» موسوی با بیان این که طبق آمارهای آرایه شده ۸۰ درصد منابع آبی زیرزمینی مصرف شده است می‌افزاید: «نظر به اینکه علم و تکنولوژی روز هشدار می‌دهد که منابع آبی در وضعیت خوبی به سر نمی‌برند لذا نخبگان و بخش خصوصی استان یزد به این نتیجه رسیده‌اند که با تشکیل یک تعاونی و سرمایه‌گذاری اولیه در آن قدم نخست را در اجرای ایده انتقال آب از دریای عمان به فلات مرکزی ایران عملی نمایند.» نماینده مردم یزد در مجلس شورای اسلامی شرایط سالهای آتی را بحرانی ارزیابی می‌کند و تأکید می‌نماید شاید در صورت لزوم و برای جلوگیری از مهاجرت مردم در صورت نبود آب مجبور شویم آب شیرین شده را به شیوه‌های سنتی تری به مرکز ایران انتقال دهیم. امید که با همت مردم و حمایت مسئولان، آب، این سرمایه اجتماعی همواره در دسترس همگان باشد.

در بخشهای مرکزی ایران، مسیری به غایت اشتباه را پیموده و توسعه صنایع آب بر در فلات مرکزی ایران تاکنون سرانجامی جز توهم آبی برای این مناطق در پی نداشته است.» دکتر فاطمی با بیان این که ما مردم یزد، با پیروی از گذشتگان و پدران خود و با دستان خودمان برای اجرای طرحی که متضمن انتقال پایدار آب باشد اقدام و استقامت و توانمندی خود را به رخ تاریخ خواهیم کشید می‌گوید: ما ثابت خواهیم کرد از نسل همان پدران زحمت‌کشان که بدون هرگونه تجهیزات و امکانات مناسبی ده‌ها و شاید بیش از صد کیلومتر قنات را برای انتقال آب حفر نمودند، هستیم و بر اساس فناوری روز آمادگی توانمندی تصفیه، شیرین‌سازی و انتقال آب در بیش از چندصد کیلومتر از دریای عمان به استانمان را داریم. مهندس سید ابوالفضل موسوی نماینده مردم یزد در مجلس شورای اسلامی نیز به ضرورت انتقال آب به مرکز

آب نباشد مردم مهاجرت می‌کنند

دکتر فاطمی اردکانی عضو دیگر هیات مدیره شرکت تعاونی آب رسانی به فلات مرکزی پارس با تأکید بر ایجاد شرایط ادامه حیات و کار در مرکز کشور می‌گوید: «در چند دهه اخیر، توسعه صنعتی و کشاورزی

یزد در قرق مدیران کارنابلد

پرگار در شرایط از کشور به سر می بریم که بسیاری از موثرین سیاسی و اجتماعی، مشکلات و مضللات فعلی را ناشی از حضور افراد ناکارآمد در عرصه مدیریت می دانند. استان یزد که روزگاری مهد پرورش مدیرانی کارآمد برای عرصه‌های مدیریتی کشور بود و همواره در معرفی چهره های شاخص و توانمند در قامت سیاستمداران و مدیران ارشد در اداره امور کشور مورد توجه بوده است امروز نه تنها جایگاه پیشین خود را ندارد بلکه حتی برای تصدی مسئولیت‌های درون استانی نیز از نیروهای توانمند داخلی بهره برده نمی شود. یزد امروز به حیاط خلوتی مناسب برای حضورمدیران غیربومی و یا ناکارآمد تبدیل شده است. مدیرانی که تا پیش از این نه تجربه و توانی در کار اجرایی داشتند و نه در حال حاضر از شم مدیریتی برخوردارند. این افراد که بدون هیچگونه پتانسیل بالقوه‌ای وارد عرصه مدیریت استان شده اند جای بسیاری از نیروهای علمی، توانمند و جوان استان را اشغال کرده اند. سیاستی که در سالهای اخیر، استان را به آزمایشگاهی برای آزمون و خطای مدیران رده پایین تبدیل کرده است.

اما نکته تاسف برانگیز آن سکوت برخی رسانه ها که علیرغم مشهود بودن ناکارآمدی این مدیران دم فروبسته اند و در مقابل تمام تلاش خود را برای متوقف کردن مدیران توانمند و کاربلد بومی استان می کنند. امری که نتیجه آن به خروج این نیروها از استان و انجام وظیفه در پایتخت نموده است. حال چطور است که این مدیران از نظر برخی از رسانه ها و افراد داخل استان کارنابلد هستند اما از نظر پایتخت نشینان توانمند و کاربلد؟بی شک تا زمانیکه وضعیت سلبی تخریبی علیه همدیگر در استان وجود داشته دارد و اجماع برای معرفی نیروهای بومی کارآمد ایجاد نشود، به مرور بومی گرایی مدیریتی کارآمد کم‌رنگ می شود و نتیجه آن می شود که امروز در یزد شاهدیم.

بی شک اگر در مناطق دارای ساختار اجتماعی طایفه‌ای، مدیر بومی، نه براساس طایفه‌گرایی، بلکه براساس شایسته‌سالاری و شایسته‌گزینی در سیستم مدیریتی، عمل کند، به نظر می‌رسد اگر مدیر منصوبی، مدیر بومی کارآمد باشد، بازخورد بهتری نزد افکار عمومی دارد.

از نظر روانشناسی سازمانی نیز اگر شرایط و ارزیابی شاخص‌های یک انتصاب برای دو نیروی بومی و غیربومی به صورت برابر باشد؛ باهم، انتصاب نیروی بومی، ارجح است. مدیران غیربومی آسیب‌های فرهنگی اجتماعی منطقه را نمی‌شناسند و لذا برای رفع آنها نمی‌توانند تلاش کنند. و وقتی شناخت نباشد برنامه‌ای برای پیشگیری و درمان هم وجود ندارد و در مدت زمان کوتاهی متوجه می‌شویم که آسیب‌ها به تهدید تبدیل شده‌اند. از اینروست که باید برای معرفی نیروهای بومی توانمند و انتصاب آنها در مناصب کلیدی و اثرگذار استان، اجماع تقویت شود.

باورکدامین حضور؟

پرگار | سید محمودرضا حسینی
نیم نگاهی که به پیاده رو خیابان فردوسی انداختیم ، انبوه فروشندگان و خریداران ارز مرا از حرکت بازداشت ، یاد فرهنگ نابی افتادم که پروراشد و از تحقیری رو به زوال گریزد. توهم استغنائی ملی گریزمان را گرفت و احساس خفگی بر من چیره گشت. یاد پسر بچه گدایی افشامد که کیف پولم را از دستم چنگ زد و در مقابل چشمانم هبت زد ام یا به فرار گذاشت. غمگین شده بودم نه بخاطر کیف که بخاطر آن پسر بچه معصوم جامانده در قفر و قفدان فرهنگ. به میدان فردوسی که رسیدم ، خیابان انقلاب مرا به روزهای نزدیک گذشته هدایت کرد ، به فریاد مردم در محکومیت استکبار و در حمایت مظلومیت مظلومین جهان.

بی درنگ بازگشتم ، یک نفر ، دو نفر ، صد نفر و هزار نفر نبودند بلکه جمعیت موج می زد ، همه به هوای فروش خرید از آمد بودند ، ارزی که پنجه در کتلی اقتصاد کشور انداخته بود و لحظه به لحظه بیشتر می فشرد. این دو حضور با هم تناقض داشت ، یا مردم خیابان فردوسی اکنون ، مردم خیابان انقلاب ماههای پیش نبودند یا من دچار توهم شده بودم و یا در این چند ماهه ، مردم تا آن سطح از افول ، منحرف شده اند.

در کنار پیاده رو کنار مغازه ای ایستادم و غرق در تماشای دلالان و مردم وحشت زده شدم ، نمی دانم چرا دالما آن پسر بچه گدا ذهنم را رها نمی کرد ، رابطه ای بین این مردم و آن پسر بچه می دیدم ، فرصت آسیب شناسی اجتماعی نداشتم ، موضوع اضطراری تر از آنی بود که به صبر تن در دهد.

راهیم نمی کرد ، یا این حضور دروغ بود یا آن حضور ، ندای درون به فریادم رسید ، نه این دروغ بود و نه آن گمشده ای داشتم که از منظر وجودم پنهان شده بود خاخره پسرک گدا به دادم رسید ، همیشه در خاطرم ماندگار خواهد ماند چشمان معصوم و نگران آن پسر بچه ، چشمانی که برای چند ثانیه به اندازه یک نسل سخن گفت ، گفت که به من به دید متهم نگاه نکن ، من فرزند این سرزمینم ، سرزمینی که ملتش هیچکدام از مسئولیتهای مرا نپذیرفت خصوصا مسئولیت فرهنگ مرا ...

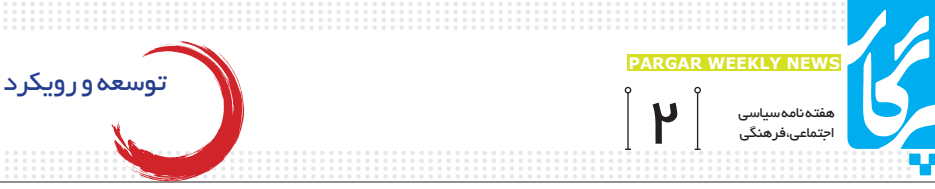
و چه شگفت انگیز که صدها چشم به مانند چشم پسرک در مقابل من خیره و نگران به ویتزین صرافی ها و دغلکاری دلالان می نگرست ، به چهره این مردم که خیره شوی ، تلبیاری از آزادیگی و جوانمردی را در زندان فقر فرهنگ که به تاراج حیانتکاران اقتصاد کشور رفته است را خواهی دید.

به دنبال مقصر بودم مثل همیشه ... خودم را در دم تیره کرده بودم اما همان ندای درونی دوباره فریاد کشید ، کوتاهی از من و تو و ما و شما است که در طی چهار دهه ، توسعه یافتگی مدنی مردمان را به تمام و کمال فراموش و غم نان را سرلوحه دغدغه حاکمانان تصور کردیم که اگر حتی چنین بود ، غنیمتی بود بغایت حقیر در مقابل تعالی فرهنگ و توسعه مدنی .

غروب شده بود ، صرافیا ها تعطیل شده بودند و جماعت در حال پراکنده و دور شدن ، درست مانند آن پسرک که در حال دور شدن بود و کیف پول مرا در دست داشت.

جنجال سفر سفیر بریتانیا به شهر میراث جهانی

پرگار | هفته قبل رابرت مک ایر، سفیر کشور بریتانیا در سفری دو روزه مهمان یزد بود. اما سفر او باعث شد چهره ها و رسانه های احمدی نژادی و اصولگرای استان یزد پس از مدت‌ها، فعال شوند و علیه سفر او فعالیت کنند. سفیر البته در یک سفر رسمی به استان یزد آمده بود ویی شک هماهنگی و بررسی های لازم شده بود اما مخالفان این سفر، این رفت و آمد را برای توسعه استان بیهود انگاشتو و تاکید

بررسی پرگار از تملک واحدهای صنعتی به جبران بدهی بانکی نشان داد:

مالکیت بانک بر واحدهای صنعتی توقف تولید، رشد بیکاری

با دگرگون شدن شرایط اقتصادی در ۹ ماه گذشته، متاسفانه بانک ها خود را با شرایط جدید تطبیق نداده اند. در حالی که با افزایش نرخ ارز، نیاز به نقدینگی و به تبع آن تسهیلات بانکی برای واحدهای تولیدی بین ۲ و نیم تا ۳ برابر افزایش یافته است، بانک ها با همان روند قبلی تسهیلات خود را ارائه می دهند.

اقتصاد
گزارش
بانک ها برای پرداخت تسهیلات به بخش تولید باید بسند محل طرح یا واحد صنعتی را

به عنوان وثیقه بپذیرند.

از آنجا که بانکها به دنبال بازگشت هرچه زودتر تسهیلات ارائه شده هستند تا به مطالبات خود برسند برای دریافت سند ملکی اقدام می کنند اما در صورت تسویه نشدن مطالبات بانکی این سندهای ملکی بعد از گذشت سال‌ها جلوگیری طلب بانک نبوده و گاهی مشاهده شده که واحدهای تولیدی به جبران طلب بانک‌ها به تملک بانک درآمده است. در مواردی نیز بانک ها ارزش وثایق را در زمان کارشناسی به قیمت نصف و حتی کمتر آن ثبت کرده و سپس اقدام به برگزاری مزایده به سود خود می کنند.

به گفته بسیاری از کارشناسان اقتصادی و فعالان تولید و صنعت استان، بانک ها توانایی بنگاهداری ندارند و از این روست که وضعیت نقدینگی و اقتصادی به این شکل درآمده است بنابر این بنگاه هایی که به تملک بانک درآمده باید از طریق مزایده به کار آفرینان واگذار شود یا مدیریت جدیدی برای واحد تملک شده انتخاب شود تا از بیکاری نیروی انسانی شاغل در آن بنگاه جلوگیری شده و تولید از رونق نیفتد.

گرچه آمار دقیقی ارائه نشده و مشخص نیست که دقیقا چه تعداد واحد در تملک بانک ها است و یا چه تعدادی از این واحدها تعطیل شده و چه میزان اشتغال از بین رفته است اما آنچه از روز روشن تر است، آمار بالای بیکاری استان یزد است که به گفته کارشناسان، تا پایان سال نیز رقمی بیش از هزار نفر به آن افزوده خواهد شد. مالکیت بانک‌ها بر واحدهای تولیدی و صنعتی در سال های گذشته و همزمان با تشدید رکود اقتصادی و بحران نقدینگی در واحدهای تولیدی، افزایش یافته است و متاسفانه بانک ها واحدتولیدی صنعتی که توان پرداخت تسهیلات بانکی را ندارند، مصادره کرده‌اند. کارگروه های تشکیل شده در استان نیز به اذعان صاحبان صنایع و فعالان اقتصادی، راهگشا نبوده و بیشتر شبیه به «کارگره» هستند.

صنعتگران متقاضی دریافت تسهیلات بانکی اما در این سال ها مدام از کم کاری و بی توجهی و سهل انگاری بانک ها در خصوص دستورات مقامات عالی کشور و استان گلایه داشته و می گویند بانک ها از پذیرش سند واحدهای صنعتی، کارخانه‌ها و محلی که قرار است طرح صنعتی در آن راهاندازی و اجرایی شود، خودداری کرده و فقط سند ملکی برابر ۱۲۰ درصد ارزش تسهیلات را قبول می کنند.

آب
یادداشت
یا بی‌بی در استان‌های مرکزی ایران به خصوص

استان کوبری یزد چندسالی است که در رسانه‌های داخل و خارج طرح موضوع شده اما اخیرا مواضع رسانه‌ها در خصوص استان یزد تغییر یافته و هیچ نوشتاری در خصوص خشکسالی منتشر نمی‌شود. گرچه در این زمینه رسانه‌ها مقصر نیستند و مقصر اصلی این ماجرا را مسئولانی می دانیم که روز به سکوت گرفته و پاسخگوی خبرنگاران در

خصوص مشکلات ناشی از بحران کم آبی و بی‌آبی نیستند.

نمونه بارز این موضوع انتشار اینفوگرافی در رسانه‌ها بود که نام استان یزد را با وجود پیش از دو دهه خشکسالی از قلم انداخته بود و مسئولان استان حتی کمترین واکنشی به این موضوع نشان ندادند.

بی توجهی مسئولان در حالی رقم خورده که در سال جاری از ابتدای سال تا به امروز ۲۱ تعرض به خط لوله آب شرب یزد صورت گرفته است یعنی تقریبا هر ۱۰ روز

داشند که این سفری دردی از دردهای استان دوا نمیکند و با توجه به تجارت قبلی ایران، بریتانیا به دنبال نقشه شوم دیگری است. این ذهنیت تا آنجا پیش رفت که تمداد به گفته آن رسانه ها، دانشجو، جلو اتاق بازرگانی یزد(یکی از مقاصد سفر سفیر) تجمع و علیه او و کشورش شمارهایی دادند که با حضور پلیس، متفرق شدند. اما سفیر به دیدار استاندار یزد هم رفته بود و در یک نشست رسمی با حضور

رسانه‌ها، بر همکاری تجاری طرفین و تسهیل در فعالیت شرکت های یزدی در بریتانیا بحث و تبادل نظر شد. هرچند برخی از افراد جریان اقتدارگرای استان از امام جمعه چند شهر و نماینده مجلس خیرگان استان درخواست کردند علیه سفیر سفر موضع گیری کنند ولی آیت ... ناصری و سایرین سکوت کردند. مهمترین سوال مخالفین این سفر این است که میزبان سفر کیست و اهداف سفر چیست؟

شنبه ۲۱ مهر ماه ۱۳۹۷
صدو پتچاه و یک سری جدید
شماره پیاپی ۱۸۴

از نخبگان یزدی به فکر گریز هستند

پرگار | سعیده غالی

بدون اغراق باید به این موضوع اشاره کرد که طی سال های اخیر اکثر نیروی‌های مجرب، متخصص و تحصیل کرده به انحای مختلف

مهاجرت نمودند.

با یک نگاه اجمالی به کسانی که اقدام به مهاجرت نمودند متوجه خواهید شد یکی از دلایل اصلی آن کوته نظری و عدم حمایت از همشهریان خود بوده است.

نخبگان هر شهر به دنبال موفقیت و کسب پله های ترقی هستند که در این مسیر حمایت مسئولان در جهت استفاده از ظرفیت وتوانای نخبگان خویش و شرایط استفاده از افکار، نظرات و تخصص آنها برای توسعه هم چایبه لازم و ملزوم یکدیگر است.

مهاجرت نخبگان در سطح ملی به عنوان فرار مغزها شناخته می‌شود بسیاری از جامعه شناسان معتقدند مهاجرت نخبگان قابل مقایسه با جریان نخبگان در اروپا نیست چرا که مهاجرت در ایران بیشتر از نوع « گریز» است که در یک مقیاس کوچکتر در استان یزد ملموس است.

متاسفانه اکثر نخبگان یزدی نه صرفا برای بهبود شرایط زندگی اقدام به مهاجرت میکنند، بلکه به عنوان یک جابه‌جای عادی رو می‌آورند بلکه بیشتر گریز اجتماعی است که بواسطه کوته فکری و عدم استفاده از ظرفیت و توانای بومی‌ها در اداره شهر است.

زمانی که مسئولین و مدیران آموزش و پرورش استان یزد با افتخار از قبولی صد درصد دانش آموزان می‌گویند و جشن و مراسم‌های آنچنانی می‌گیرند تا یز برتری خود را به رخ بکشند!

باید این سرمایه انسانی که با هزینه‌های شخصی و دولتی به موفقیتی رسیده‌اند برای آن شرایطی را فراهم نمود تا این سرمایه انسانی بتواند به شهر خود بازگردد و سهم خود را در مناسبات اقتصادی، اجتماعی، سیاسی... به دست بیاورند.

اما اکثر آنها یک وجه مشترک دارند، آن هم این است که برای رشد و حضور پر رنگ در عرصه‌های مختلف باید تن به مهاجرت از یزد دهند.

متاسفانه با وجود اینکه گفته می‌شود، یزدی‌ها نخبه پرور هستند اما به راحتی نخبه‌های خود را راهی شهر های دیگر می کنند، بله مرغ همسایه غاز است! از سوی دیگر هم، مسئولین ثابت کرده اند که برای انتخاب مدیران، افراد غیر بومی را شایسته تر می‌انگارند و از غیربومیان برای سمت‌های کلیدی استانی استفاده می‌کنند. آنها گمان می‌کنند که افراد شایسته‌تری خارج از مرزهای یزد هستند که در یزد وجود ندارند!

آنها بارها وقتی موعد انتخاب افراد شایسته برای برخی سمت‌های مهم رسیده به سراغ غیربومیان رفته‌اند تا بقول خودشان فردی توانمند از شهر دیگری بیاید و دایه داغ‌تر از مادر شود.

حالا سوال اینجاست که دلیل این همه بی‌اعتمادی و عدم حمایت از همشهریانمان چیست؟! البته شاید برخی از این بی اعتمادی در حوزه‌های مختلف، به خودمان باز می‌گردد!

ما که همرا با دوست، همکار، همسایه و فامیل خود رشد و پیشرفت کرده‌ایم، به سختی حاضریم که موفقیت آنها را بپذیریم شاید برای تخریب او تلاش کنیم.

این درحالی است که در جهان امروز، افراد به مرزها متعلق نیستند و اقتصادی زندگی در دهکده جهانی است که نگاه جهانی و فرای مرزها را داشته باشد.

اما اگر با این روند به پیش برویم اکثر نخبگان از یزد مهاجرت می‌کنند و باید بدانیم در این مسیر نه تنها دچار ضرر اقتصادی بله از نظر فرهنگی هم خسران است چرا که با عدم حمایت از نخبگان خود فرصت سرمایه‌گذاری اقتصادی را از همشهریان خود می‌گیریم.

در ثانی نخبگان سرمایه فرهنگی هم محسوب می‌شوند که با حضور آنها می توانیم استان را از نظر فرهنگي در سطح مناسبی نگه داریم و از نظر سیاسی هم یک شهر فعال و مشارکت‌جو داشته باشیم.

اما باید باور داشته باشیم وقتی همشهریان خودمان را حمایت نکنیم و با کوته فکری اجازه و فرصت خدمت به مردم را از او سلب کنیم، تنها راهش یزد گریزی است.

راهی که برای تک تکمان از این همه کم لطفی و حاشیه‌سازی‌ها می ماند گریز از یزد و تلاش برای رشد و شکوفایی استان‌های دیگر به جای استان خودت است.

یک حمله! و اینگونه به نظر می رسد که تعرض به خط لوله آب شرب یزد به یک سرگرمی پایان هفته برای مردم منطقه تبدیل شده است. تداوم دو دهه خشکسالی

وجود پیش از دو دهه خشکسالی از قلم به شدت نگران کننده کرده و خسارت های سنگینی به کشاورزی، منابع آبی و... وارد کرده به طوری که مردم از آن به عنوان یک ابرچالش یاد می کنند نه یک بحران!

بی توجهی به چنین رویدادهایی اینگونه نشان می دهد که مسئولان در سطح

استان و حتی کشور از اقلیم خشک و بی‌آب یزد بی‌خبرند و حتی در تخصیص بودجه و اعتبارات ویژه خشکسالی برای استان اقدامی ندارند و با توجه به تجربه ای که در زمینه قطع آب وجود دارد شاید اصلا نمی دانند که حیات آب یزد به این خط لوله بسته است.

به هرحال انتظار رسانه ها و افکار عمومی

از مسئولان این است که ضمن حفظ امنیت

خط لوله و تامین آب شرب یزد، پاسخگویی

لازم را داشته باشند.

صفحه
آخر

هفته‌نامه‌سیاسی
اجتماعی،فرهنگی

شنبه ۲۱ مهر ماه ۱۳۹۷
صدو پنجاه و یک سری جدید
شماره پیاپی ۱۸۴

آدرس الکترونیکی
Info@pargarnews.ir
وب سایت نشریه
www.PargarNews.ir

تاریخ یزد

یزد به روایت گزارش محرمانه یک مامور مخفی

آرشیو تاریخ
خبر

پرگار | مجله غول آباد گزارشی منحصربه فرد منتشر کرده که روایتی از یادداشت های یک مامور مخفی از ارتش بریتانیاست که حدود ۱۳۰ قبل به یزد آمده است و روایتی دقیق و دست اول از اوضاع آن زمان این شهر روایت کرده است. در مقدمه این مطلب آمده: گزارش محرمانه توسط «هنری بسرست وان»، هنرمندی نقاش و مامور مخفی ارتش «بریتانیا» در «هند»، نوشته شده است. او برای شناسایی ایران، از تاریخ ۲۲ آذر ۱۲۶۶ تا ۱۲ شهریور ۱۲۶۷، جنوب تا شمال این کشور را بیمود. مهم‌ترین شهری که او در ماموریتش، بیشترین توقف و تجسس را در آن داشت، یزد بود. او از تاریخ ۱۳ اسفند ۱۲۶۶ تا ۱۱ فروردین ۱۲۶۷ را در این شهر گذراند. بخش دوم این گزارش جناب را بخوانید:

نرخ‌های بازار

جدول پیش رو، صورت قیمت فعلی اجناس در بازار است. یک من یزد یا به عبارتی یک من شاه برابر است با ۱۳ پوند انگلیس (۵.۹ گ.ک) و یک روپیه هند معادل ۲.۵ قران می‌باشد.

محصول	بها (هر من به قران)	محصول	بها (هر من به قران)
گندم	۱.۷۵	برنج	۴
روغن گاو	۱۲	شیر	۰.۲۵
پنیر	۴	گوشت گوسفند	۴
شکر	۵.۷۵	علوفه خرد شده	۴
جو	۱.۲۵	سوخت (هیزم)	۰.۲

حمل و نقل

سابق بر این، ۵۰۰۰۰ شتر در شهر وجود داشت؛ اما از وقتی که مالیات ۲ تومانی برای هر شتر وضع شده است، تعداد شترها در شهر به حدود ۱۵۰۰۰ نفر کاهش پیدا کرده است. البته برای جایگزینی این کاهش ۳۵۰۰۰ نفری

گزارشی از کارگاه استراتژی های گردشگری یزد:

مهمترین نیاز یزد، موقعیت یابی در گردشگری است

ه کویر زیبا توجه کنید؛ علاوه بر بافت تاریخی زیبا و حتی امکانات ورزشی. برای تجزیه و تحلیل خطرات حالت انتقادی داشته باشید. چه مقدار هتل‌ها جذاب هستند؟ البته اقامتگاه‌های بوم گردی را توسعه دهید. رستوران‌ها را جذاب کنید. منوی انگلیسی خوب دارید؟ زبان انگلیسی خیلی مهم است. غذا قابل هضم است؟ نوشیدنی‌های خلاقانه‌ای دارید؟ مغازه‌ها چطور؟ کالاها جذاب هستند؟

گردشگری گزارش
پرگار | اواسط شهریورماه امسال، کارگاه آموزشی با عنوان استراتژی‌های نوین گردشگری و برندسازی به همت منطقه ویژه علم و فناوری یزد و با تدریس خانم اینگیرید سایدز از موسسه استراتژی گردشگری انریش برگزار شد. در این کارگاه دو روزه، مباحث مختلفی در حوزه گردشگری با محوریت استان یزد ارائه شد. با توجه به وضعیت فوق العاده مناسب یزد برای جهش در حوزه گردشگری و از طرفی عدم تسلط مدیران تصمیم‌ساز و تصمیم‌گیر استان در این حوزه، برخی نکات کلیدی این کارگاه در چند مرحله در هفته نامه پرگار منتشر می‌شود تا تالاشی برای توسعه در این حوزه صورت گرفته باشد. گزارش این جلسه محاصل روایتگری مهندس شرافت از مدیران باسابقه حوزه گردشگری استان است که حاوی نکات بسیار قابل تامل در این حوزه است.

سخنان زیر از بیان مدرس کارگاه است:
یزد در نگاه اول در قلب گردشگران جا می گیرد و بیشتر از جاذبه‌های معماری و طبیعی، مردم و ساکنین در این جاذبه قوی سهیم هستند.برای تدوین استراتژی اپتنا باید ببینیم کجا هستیم، تهدید و فرصت‌ها چیست و…؟
باید گفت مهم‌ترین نیاز یزد، موقعیت یابی گردشگری است. یزد، باید معرفی و به صورت مناسب دیده شود. باید به عنوان مثال، بازاریابی انجام شود. اهداف بازاریابی مشخص شود. باید گام موثر برای معرفی یزد، مشخص شود. باید چندین ایده برای بازاریابی مطرح شود تا با جمع‌آوری ایده‌ها، محصول بهتری تولید کرد.
نکته مهم اینکه، محصول ترویستی، صرفا یک جاذبه، هتل یا سوتیت نیست، بلکه تجربه یک توریست از قبل از ورود به کشور، فرودگاه، تشریفات گمرکی، پذیرش هتل، بازدید، مهمان‌نوازی و مهمانی و مواردی مثل این است که رضایت او را تشکیل می‌دهد.

بازارهای بین‌المللی گردشگری در حال توسعه فزاینده هستند. باید در این بازار بزرگ، مهمانان جدیدی برای یزد پیدا کنیم. آدم‌های مناسب و موثر را پیدا کنیم و روی آنها سرمایه گذاری کنیم.

بازاریابی الکترونیکی روزه روز، اهمیت بیشتری پیدا می کند و متاسفانه یزد، فاقد یک وب سایت خوب و قابل قبول است. باید وب‌سایت یزد، بالاتر از رقبأ به چشم بیاد.

چرا باید استراتژی داشته باشیم؟

استراتژی مشخص می‌کند کجا باید برویم، اگر یک شتر بدون هدف راه بیابان را در پیش بگیرد با تمام ذخیره‌های خود در بیابان تلف خواهد شد. منابع برای همه محدود است و باید بجا و بهینه مورد استفاده قرار گیرد. باید بدانیم به کجا می خواهیم برویم، ما بدون مسیر مشخص به هدف نمی‌رسیم. برای حرکت و حفظ منافع، لازم است که هدفمند از منابع محدود استفاده کنیم. پول، انرژی و وقت خود را صرف کار مشخص کنیم.

استراتژی نگاه بلندمدت و کلی به هدفی است که می‌خواهیم به آن برسیم. هدف باید مشخص شود. بعد مشخص کنیم چگونه باید به هدف برسیم؟ هدف به آسانی قابل تغییر نیست، ولی تاکتیک‌های رسیدن به هدف تغییر می‌کند.مثلا بواسطه یک اتفاق در بیابان، تپه‌ای را دور بزیم و شاید یک شب بیشتر در کویر بمانیم و با تأخیر یک روزه به هدف برسیم، ولی هیچ وقت نباید هدف را کم کنیم. گردشگری یک صنعت موفق و رو به رشد است. در سال ۲۰۱۷ به طور متوسط در جهان ۳.۷ رشد داشته، در حالی که بقیه صنایع حداکثر ۲ درصد رشد داشته‌اند.

در همان سال بالغ بر یک میلیارد و هفتصد میلیون مهمان بین‌المللی وجود داشته

صاحب‌امتیاز:
نسرین زمان زاده

مدیرمسئول:
زهرأ شاه شوازی
سردبیر:
مهدی زمان زاده

زیر نظر شورای تحریریه
مدیر پروژه و طراحی:
موسسه فرهنگی رسانه پرداز

از تمامی علاقه مندان برای همکاری در هفته نامه پرگار دعوت می‌شود.مطالب خود را به ایمیل نشریه ارسال کنند.
مطالب منتشر شده لزوما دیدگاه پرگار نیست.
پرگار منتظر نظرات و انتقادات خوانندگان است.
پرگار نشریه مستقل و متعلق به بخش خصوصی می‌باشد.

تیراژ:
چهار هزار نسخه
جای:
چاپخانه ریحان
تماس:
یزد – بلوار پاکتژاد خیابان پرورش واحد ۲۸۳
تلفن واحد بازرگانی:
۰۳۵۳۷۲۸۲۰۲۳
تلفن:
۰۳۵۱۰۷۲۸۲۰۲۳
فکس:
۰۹۱۹۴۹۶۳۷۳۴

چگونه شهربایک از یزد جدا شد؟

در سال ۱۳۳۷ ه.ش دوره نوزدهم از انتخابات مجلس شورای ملی بود. مرکز انتخابات را شهربایک قرار دادند. فرماندار یزد، مرکز انتخابات را از شهربایک به‌تفت‌منتقل کرد. به‌دنبال این اقدام، اهالی شهربایک رنجیده شدند و عده‌ای به سرپرستی ابوالفتح خان به تهران رفتند و از نخست وزیر وقت، (منوچهر اقبال) خواستند تا شهربایک را از یزد مجزا، به کرمان منضم نماید که با تقاضای آنها موافقت شد. اما شهربایک، به کرمان واگذار نشد بلکه ضمیمه فرسنجان شد. سرانجام پس از گذشت هفده سال، شهربایک به عنوان یکی از شهرستان شهربایک، به کرمان واگذار شد بلکه ضمیمه فرسنجان شد. سرانجام های استان کرمان معرفی شد، بدین قرار که در تاریخ بهمن ۱۳۵۴ با جدا کردن چند دهستان از فارس و افزودنشان به حوزه شهربایک، شهرستان شدن آن، به تصویب هیئت وزیران رسید فرمانداری به محسن تقضلی واگذار شد. در این زمان نماینده مردم شهربایک، حسن صدر یزدی بود. منبع: کتاب شهربایک، سرزمین فیروزه

تقویم یزد

۱۳۳۲/۷/۷ ورود سید ضیا.الحدین طباطبایی یزدی پس از ۲۲ سال تبعید به ایران..

۱۳۵۲/۷/۷ تبدیل فرمانداری کل یزد به استان یزد.

۱۳۷۲/۷/۱۳ درگذشت دکتر سید محمود طباطبایی اردکانی نویسنده و استاد برجسته ادبیات فارسی دانشگاه

۱۳۱۶/۷/۱۵ درگذشت آقا شیخ عبدالغفور طاهری از علمای یزد و صاحب تذکره جلالی.

۱۳۱۲/۷/۱۷ افتتاح شرکت رادیو سازی شاهد در یزد.

۱۳۱۸/۷/۲۴ شهادت سخنور آُر اده و پاکباز، محمد فرخی یزدی در زندان مخوف پهلوی.

۱۳۵۲/۷/۲۴ شهادت احمد آرامش سیاستمدار و روز‌نامه نگار نامور یزدی در یک درگیری ساختگی.

رجل سیاسی

حاج میرزا سید محمد تقی شیرازی، وکیل الدوله روسیه در یزد که در سال ۱۲۶۷ به این سمت منصوب شد.

منبع عکس: یزد در اسناد امین الضرب بازنشر توسط سایت غول آباد

اکثرا جوان‌ها هستند. این‌ها بدون اینترنت و گوشی هوشمند نمی‌توانند زندگی کنند. سطح آموزش عمومی ارتقا یافته وآنسان‌های بیشتری به تاریخ علاقه‌مند شده‌اند و گردشگری فرهنگی نیز در حال افزایش است. در کنار آن گردشگری غذا هم سهیم خوبی را به خود اختصاص داده و وضعیت خوبی دارد.

یزد در وب سایت TripAdvisor وضعیت خوبی دارد. مسافرن ۲۵ درصد خوب و ۲۵ درصد متوسط ارزیابی کرده‌اند که این بسیار عالی است. از این موقعیت استفاده کنید. شما باید نظرات مثبت و منفی را تحلیل کرد. هتل‌های سنتی بسیار عالی هستند. مهمانان بین‌المللی دنبال این تجربه هستند. ساختمان‌های قدیمی حس خوبی به انسان منتقل می‌کنند. البته به اینترنت سریع و کاربردی نیاز هست.

گردشگری ابزار کارآفرینی است

گردشگری محیط خوبی برای کارآفرینی است. اگر کشور به شغل و موقعیت کاری نیاز دارد، گردشگری فرصت مناسبی است. گردشگری باید انوهایتیک باشد. برای هر ۳۰ گردشگری یک فرصت شغلی قطعی است. مخصوصا بحث اشتغال بانوان را جواگوو هست.

در آمریکا ۹۰ درصد از فعالین بخش گردشگری، بانوان هستند و در اروپا حدود ۶۰ درصد. بنابراین لازم است به این نکته ویژه ویژه داشته باشید. درآمد گردشگری در شهر می‌ماند و می‌تواند به حفظ محیط کمک کند. البته ضعف‌هایی هم هست، مثل تولید زیاله که باید برای آنها نیز فکر کرد.

هدف اصلی گردشگری برقراری و پایداری صلح هست. چالش‌های دیگری هم وجود دارد. مثلا عدم درک ارزش‌های میزبان توسط گردشگران و یا تاثیرگذاری بیش از حد حضور گردشگران. مثلا در آتریش دیگر آشپزی و غذای محلی وجود ندارد.

مشکل بزرگ‌تر پایداری گردشگری است. بعضی از مدیران گردشگری غیرمسئول هستند. مثلا با ایجاد هتل‌های ارزان و بزرگ ساحلی، سواحل را از بین می‌برند. یا مقدار زیاد گردشگران در بارسلون و چند شهر اروپایی موجب دردر ساکنین شده و حتی آنها احساس عدم امنیت پیدا کرده‌اند. باید ساکنین را نیز راضی نگه داشت.

مشکل بزرگ دیگر حملات توریستی است که واقعا ایجاد نگرانی می‌کند. منابع غنی، میزان جذابیت جاذبه‌ها، مساجد زیبا و بافت تاریخی که خیلی خوب مرمت و نگهداری شده و علامت مثبت بسیار بزرگ برای یزد هست. تجربه‌های سرویس در هتل. چقدر انسان‌ها دوستانه با شما برخورد می‌کنند.

احساس امنیت و یا ناامنی؟ این موضوع بسیار حساس است. موارد ناملموس تصور مسافر را تحت تأثیر خواهد گذاشت. تأثیر محیط کلان در مقایسه با منامی که دارید می‌ی‌توانید در آنها تغییر ایجاد کنید، بسیار زیاد است. محیط کلان بسیار مشکل است و اکنون سرشار از تکنولوژی هست و ما تأثیر زیادی در آن نداریم. باید بیشتر از تکنولوژی استفاده کنیم. کار کردن روی بازارها بسیار مهم است. مهمان از کجا می‌آیند؟ پتانسیل‌ها کجاستهست؟

صنایعی که می‌توانند به گردشگری کمک کنند، مانند حمل و نقل، هواپیما، قطار و اتوبوسی و آژانس‌ها و… کالا را با نیاز مسافران تولید کنیم. اداره همه آنها و جامعه محلی که آنها اداره می‌کند و زیرساخت‌ها بسیار مهم هستند. باید در صدور مجوزها تسریع شود و منابع ملی مورد نیاز تأمین شود.

تغییرات نرخ برابری ارز بازار گردشگری را تحت تأثیر قرار می‌دهد. قیمت سریع تغییر می‌کند و بازار گردشگری اثر مهمی می‌گیرد. افزایش ارزش فرانک سوییس باعث شده تورهای سوئیس ۲۰ درصد گران شده و ایران در حال تبدیل شدن به مقصد

بسیار ارزان هست. قدرت خرید مسافرن بسیار مهم است. تخفیف مهم نیست، قیمت مهم است و ثبات قیمت بسیار مهم است.

موارد ناملموس چیست؟

جاذبه‌های کلیدی یزد چیست؟ یزد را چه چیزی برای کارچی‌ها جذاب می‌کند؟ به کویر زیبا توجه کنید؛ علاوه بر بافت تاریخی زیبا و حتی امکانات ورزشی. برای تجزیه و تحلیل خطرات حالت انتقادی داشته باشید. چه مقدار هتل‌ها جذاب هستند؟ البته اقامتگاه‌های بوم‌گردی را توسعه دهید. رستوران‌ها را جذاب کنید. منوی انگلیسی خوب دارید؟ زبان انگلیسی خیلی مهم است. غذا قابل هضم است؟ نوشیدنی‌های خلاقانه‌ای دارید؟ مغازه‌ها چطور؟ کالاها جذاب هستند؟

فروشندهگان می‌توانند به زبان انگلیسی خریدار را راهنمایی کنند؟ من به مغازه‌های یزد مراجعه کردم، نمی‌توانستند اطلاعاتی راجع به کالا به من بدهند. باید به خریدار برای خرید درست کمک کرد. آنها فقط قیمت را می‌گفتند. نکته مهم دیگر برای مهمانان، قابل دسترس بودن است. خرید بلیط اتوبوس و سایر خدمات باید به صورت آنلاین همراه با اطلاعات کامل امکان داشته باشد.

تصور کلی، همان شهرت کلی شما هست. یزد را باید خیلی خوب معرفی کنید، ان هم به‌عنوان جواهر. باید کاری کنید که برای یزد اعتبار خاصی قائل شوند و دلیلی برای بازدید از یزد فراهم کنید. مهمان‌نوازی، سطح خدمات خوب است. باید مهمان‌نوازی را به صورت حرفه‌ای نمایش بدهید، نه در هتل بلکه در سطح شهر. امنیت بزرگ‌ترین مشکل هست. باید به صورت آزادانه به آن صحبت کنید. بدون تبلیغات اضافی، تصویر واقعی ایران را نمایش بدهیم، مثلا احترام خاص به خانم‌ها. روی خاص بودن به‌عنوان شانس باید حساب کنید.

فرهنگ غنی و سنتی‌های قدیمی و تاریخ شما باید حفظ شود، ولی فرهنگ به صورت عمده به انسان‌ها باز می‌گردد. به مهمانان نشان بدهید که در شهر، فرهنگ حاکم است. تجربه‌های حضور در کنار یک خانواده بسیار مهم هست. اجازه بدهید مهمانان با خانواده‌ها ارتباط داشته باشند، حتی به صرف یک چای. برای خود من بودن در کنار یک خانواده ۱۵ نفره در پشت بام رستورانی نزدیک مسجد جامع بسیار تجربه‌ای عالی بود.

وقتی از منابع انسانی صحبت می‌شود، بحث آموزش پیش می‌آید. همکاران برای هتل و هر کار خدماتی یک چالش هستند. همکار خوب را نمی‌شود خرید، باید آموزش به آنها داد و به صورت مستمر یادآوری کرد. علاوه بر آموزش گنارها را افزایش بدهید. ابتکار و خلاقیت بهتر از سفارش مهمان.

شما یزد‌ها یا مشکل زبان انگلیسی دارید. صد درصد با شدت روی انگلیسی کار کنید. بعد فرانسوی، اسپانیایی و چینی. انگلیسی کلید دیاست. باید انگلیسی صحبت کنید. حداقل فهمیدن لازم است. ساکنان بافت قدیم لازم است انگلیسی را یاد بگیرد. نه به صورت خیلی حرفه‌ای شاید با ۵۰ کلمه انگلیسی مشکل حل می‌شود. مهمانانی که تکی سفر می‌کنند، همه انگلیسی وارد هستند.

منابع مالی، نقطه مشکل آفرین کار هست. سرمایه گذارانی پیدا کنید که در این بخش سرمایه گذاری کنند. صنایع دستی را فعال کنید. مسوجات سنتی، سفالگری، کوزه‌گری و… . آلبانی یک کشور ایزوله شده بوده است. ۴۰ سال جدا از دنیا بوده و الان ۲۰ سال هست که باز شده است. منابع طبیعی و سواحل زیبایی دارند. زیرساخت‌ها بسیار ضعیف هستند. من به این کشور مشاوره می‌دهم. آزادی‌های مالیاتی به همه می‌دهند و از همه دنیا سرمایه‌گذار جذب می‌کنند. بقیه گزارش این کارگاه در شماره‌های آتی منتشر خواهد شد.